

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) nr 1/2008

przyjęte przez Radę dnia 20 grudnia 2007 r.

w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie zakazu wywozu i bezpiecznego składowania rtęci metalicznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 52 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 i, w odniesieniu do art. 1 niniejszego rozporządzenia, jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Emisję rtęci uważa się za globalne zagrożenie, które wymaga podjęcia działań na poziomie regionalnym, krajowym i globalnym.
- (2) Zgodnie z komunikatem Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Strategia Wspólnoty w zakresie rtęci” konieczne jest zmniejszenie ryzyka narażenia ludzi i środowiska na kontakt z rtęcią.
- (3) Działania podejmowane na poziomie Wspólnoty muszą być postrzegane jako element globalnych wysiłków mających na celu zmniejszenie ryzyka narażenia na kontakt z rtęcią, w szczególności wysiłków objętych programem dotyczącym rtęci w ramach programu środowiskowego ONZ.

- (4) Należy zabronić wywozu rtęci metalicznej ze Wspólnoty, aby istotnie zmniejszyć jej globalną podaż.
- (5) Zakaz wywozu doprowadzi do powstania znacznych nadwyżek rtęci we Wspólnocie, w związku z czym konieczne jest uniemożliwienie ponownego przedostawania się tych nadwyżek do obrotu. Dlatego należy zapewnić bezpieczne składowanie rtęci w obrębie Wspólnoty.
- (6) Aby umożliwić bezpieczne składowanie rtęci metalicznej, która została uznana za odpad, właściwe jest ustanowienie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽³⁾ w odniesieniu do pewnych typów składowisk odpadów oraz stwierdzenie, że kryteria sekcji 2.4 załącznika do decyzji Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającej kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE ⁽⁴⁾, nie dotyczą czasowego składowania rtęci metalicznej przez ponad rok w obiektach naziemnych przeznaczonych i wyposażonych do tego celu.
- (7) Do składowania czasowego rtęci metalicznej przez ponad rok w obiektach naziemnych przeznaczonych i wyposażonych do tego celu powinna mieć zastosowanie dyrektywa Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, str. 44.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dz.U.), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dz.U.).⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, str. 27.⁽⁵⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁽¹⁾. Jednak w celu umożliwienia odpowiedniego unieszkodliwiania rtęci metalicznej na terenie Wspólnoty zachęca się właściwe organy w miejscu przeznaczenia i wysyłki do tego, by nie zgłaszały sprzeciwu przewidzianego w art. 11 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia wobec przemieszczania rtęci metalicznej uznanej za odpady. Zwraca się uwagę, że — zgodnie z art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia — jego art. 11 ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania do odpadów niebezpiecznych, których łączna produkcja roczna w państwie członkowskim wysyłki jest na tyle niewielka, że tworzenie nowych specjalistycznych instalacji unieszkodliwiania w tym państwie członkowskim byłoby nieopłacalne.
- (9) Aby zapewnić składowanie bezpieczne dla zdrowia ludzi i dla środowiska, ocenę bezpieczeństwa wymaganą na mocy decyzji 2003/33/WE w odniesieniu do składowania podziemnego należy uzupełnić o szczególne wymagania, przy czym ocena ta powinna również dotyczyć składowania innego niż podziemne. Nie należy zezwalać na żaden proces ostatecznego unieszkodliwiania, dopóki nie zostaną przyjęte specjalne wymogi i kryteria przyjęcia. Warunki składowania w kopalni soli lub w głębokich podziemnych formacjach skały zwięzłej, przystosowanych do unieszkodliwiania rtęci metalicznej, powinny być w szczególności zgodne z zasadami: ochrony wód podziemnych przed rtęcią, zapobiegania wydzielaniu się oparów rtęci, szczelności względem gazów i płynów w otoczeniu oraz — w przypadku składowania trwałego — solidnego zamknięcia odpadów w końcowej fazie procesu unieszkodliwiania w kopalniach. Po dostosowaniu tych kryteriów do celów niniejszego rozporządzenia należy je włączyć do załączników do dyrektywy 1999/31/WE.
- (10) Warunki składowania naziemnego powinny przede wszystkim być zgodne z zasadami odwracalności procesu składowania, ochrony rtęci przed wodą infiltracyjną, szczelności względem gleby i zapobiegania wydzielaniu się oparów rtęci. Kryteria te należy włączyć do załączników do dyrektywy 1999/31/WE z chwilą ich zmiany do celów niniejszego rozporządzenia. Składowanie naziemne rtęci metalicznej powinno być uznawane za rozwiązanie czasowe.
- (11) Państwa członkowskie powinny przedkładać informacje na temat zezwoleń dotyczących obiektów składowania oraz na temat stosowania niniejszego rozporządzenia i jego wpływu na rynek, aby umożliwić jego ocenę we właściwym terminie. Importerzy, eksporterzy i wykonawcy działań powinni przedstawiać informacje dotyczące przemieszczania i stosowania rtęci metalicznej.
- (12) Państwa członkowskie powinny określić sankcje mające zastosowanie wobec osób fizycznych i prawnych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.
- Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (13) Właściwe jest zorganizowanie wymiany informacji w celu dokonania oceny potencjalnego zapotrzebowania na działania uzupełniające w odniesieniu do wywozu, przywozu i składowania rtęci oraz w odniesieniu do związków rtęci i produktów zawierających rtęć bez uszczerbku dla reguł konkurencji zawartych w Traktacie, w szczególności w jego art. 81.
- (14) Trwają badania nad bezpiecznym unieszkodliwianiem rtęci, w tym nad różnymi technikami jej stabilizacji i innymi sposobami immobilizacji. Kwestią priorytetową dla Komisji powinno być prowadzenie stałego przeglądu tych badań i jak najszybsze przedłożenie sprawozdania. Informacje te są istotne, gdyż stanowią one podstawę dla przeglądu niniejszego rozporządzenia pod kątem osiągnięcia jego celu.
- (15) Komisja powinna uwzględnić te informacje przy składaniu sprawozdania z oceny, aby określić konieczność ewentualnej zmiany niniejszego rozporządzenia.
- (16) Komisja powinna również śledzić wydarzenia międzynarodowe związane z podażą rtęci i popytem na nią, w tym w szczególności wielostronne negocjacje, a ponadto powinna przekazywać na ich temat sprawozdania, aby umożliwić ocenę spójności ogólnego podejścia.
- (17) Środki konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia w zakresie dotyczącym czasowego składowania rtęci metalicznej w niektórych obiektach wymienionych poniżej powinny zostać przyjęte zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE z uwzględnieniem bezpośrednich powiązań między niniejszym rozporządzeniem a tą dyrektywą.
- (18) Jako że cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zmniejszenie narażenia na kontakt z rtęcią przez zakaz wywozu i obowiązek składowania, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez same państwa członkowskie i może w związku z tym, ze względu na wpływ wywierany na przepływ towarów i funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz transgraniczny charakter zanieczyszczeń rtęcią, zostać lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zabrania się wywozu rtęci metalicznej (Hg, CAS 7439-97-6) ze Wspólnoty od dnia 1 lipca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, str. 1.

Artykuł 2

Od dnia 1 lipca 2011 r. rtęć metaliczną, która nie jest już wykorzystywana w przemyśle chloro-alkalicznym, rtęć metaliczną uzyskaną w procesie oczyszczania gazu ziemnego i rtęć metaliczną uzyskaną jako produkt uboczny z górnictwa metali nieżelaznych i operacji wytopienia uznaje się za odpady i unieszkodliwia się zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów⁽¹⁾, w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i dla środowiska.

Artykuł 3

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 3 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE rtęć metaliczna uznana za odpady może, w odpowiednim zbiorniku, być:

- a) składowana czasowo przez ponad rok lub składowana trwale (procesy unieszkodliwiania odpowiednio D 15 lub D 12, określone w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) w kopalniach soli przystosowanych do unieszkodliwiania rtęci metalicznej lub w głębokich podziemnych formacjach skały zwięzłej zapewniających poziom bezpieczeństwa i zamknięcia taki sam, jak w kopalniach soli; lub
- b) składowana czasowo (proces unieszkodliwiania D 15, określony w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) przez ponad rok w obiektach naziemnych przeznaczonych do tymczasowego składowania rtęci metalicznej i wyposażonych w tym celu. W tym przypadku nie mają zastosowania kryteria określone w sekcji 2.4 załącznika do decyzji 2003/33/WE.

Pozostałe przepisy dyrektywy 1999/31/WE i decyzji 2003/33/WE mają zastosowanie do lit. a) i b).

2. Do składowania, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, zastosowanie ma dyrektywa 96/82/WE.

Artykuł 4

1. Ocena bezpieczeństwa unieszkodliwiania rtęci metalicznej przewidziana w art. 3 niniejszego rozporządzenia, wykonywana zgodnie z decyzją 2003/33/WE, obejmuje w szczególności dodatkowe zagrożenia związane z charakterem i zachowywaniem się w dłuższej perspektywie czasowej rtęci metalicznej oraz zbiornika, w którym jest przechowywana.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 8 i 9 dyrektywy 1999/31/WE, dotyczące obiektów przewidzianych w art. 3 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, zawiera wymóg przeprowadzania regularnych inspekcji wzrokowych zbiorników i zainstalowania odpowiedniego sprzętu wykrywającego opary, aby zapewnić wykrycie wszelkich wycieków.

3. Wymogi dotyczące obiektów wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. a) i lit. b) niniejszego rozporządzenia oraz kryteria przyjmowania rtęci metalicznej, zmieniające załączniki I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE, przyjmuje się zgodnie z procedurą,

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 9.

o której mowa w art. 16 tej dyrektywy. Komisja przedstawia możliwie najszybciej i nie później niż do dnia 1 stycznia 2010 r. odpowiedni wniosek.

Wszelkie procesy ostatecznego unieszkodliwiania (proces unieszkodliwiania D 12, określony w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE) dotyczące rtęci metalicznej są dozwolone dopiero po przyjęciu zmian załącznika I, II i III do dyrektywy 1999/31/WE.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji kopię każdego zezwolenia wydanego dla obiektu przeznaczonego do czasowego lub trwałego składowania rtęci metalicznej (procesy unieszkodliwiania odpowiednio D 15 lub D 12, określone w załączniku II A do dyrektywy 2006/12/WE).

2. Do dnia 1 lipca 2012 r. państwa członkowskie poinformują Komisję o stosowaniu i wpływie na rynek niniejszego rozporządzenia na ich odpowiednich terytoriach. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują te informacje przed tą datą.

3. Do dnia 1 lipca 2012 r. importerzy, eksporterzy i wykonawcy działań, o których mowa w art. 2, w stosownych przypadkach przekazują Komisji i właściwym organom następujące dane:

- a) ilości, ceny, kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia oraz zamierzone zastosowanie rtęci metalicznej przywożonej do Wspólnoty;
- b) ilości, kraj pochodzenia i kraj przeznaczenia uznanej za odpady rtęci metalicznej będącej przedmiotem handlu transgranicznego w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 6

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji w terminie do ... (*), jak również zgłaszają niezwłocznie wszelkie późniejsze zmiany w tych przepisach.

Artykuł 7

1. Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi a zainteresowanymi sektorami przemysłu. W ramach tej wymiany informacji zostanie w szczególności zbadana ewentualna potrzeba rozszerzenia zakazu wywozu na związki rtęci i wyroby zawierające rtęć, potrzeba wprowadzenia zakazu przywozu rtęci metalicznej, związków rtęci i wyrobów zawierających rtęć, potrzeba rozszerzenia obowiązku składowania na rtęć metaliczną pochodzącą z innych źródeł oraz potrzeba określenia maksymalnych okresów czasowego składowania rtęci metalicznej.

(*) Rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja dokonuje stałego przeglądu prowadzonych badań nad możliwościami bezpiecznego unieszkodliwiania, w tym zestalania rtęci metalicznej. Do dnia 1 lipca 2010 r. Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tego sprawozdania Komisja, w razie potrzeby, przedstawia możliwie jak najszybciej i nie później niż 1 lipca 2013 r. wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia i jego wpływ na rynek we Wspólnocie, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz w art. 5.

4. Do dnia 1 lipca 2013 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w razie potrzeby wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany niniejszego rozporządzenia, w którym określone i ocenione zostaną wyniki wymiany informacji, o której mowa w ust. 1 i ocena, o której mowa w ust. 3.

5. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów wielostronnych działań i negocjacji dotyczących rtęci do dnia 1 lipca 2010 r., oceniając w szczególności spójność harmonogramu i zakresu środków określonych w niniejszym rozporządzeniu z trendami międzynarodowymi.

Artykuł 8

Państwa członkowskie mogą utrzymać do dnia 1 lipca 2011 r. środki krajowe ograniczające wywóz rtęci metalicznej, które zostały przyjęte zgodnie z przepisami Wspólnoty przed przyjęciem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 26 października 2006 r. Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpiecznego składowania i zakazu wywozu rtęci metalicznej. Projekt oparty jest na art. 133 i art. 175 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

W dniu 20 czerwca 2007 r. Parlament Europejski przyjął opinię w pierwszym czytaniu.

W dniu 25 kwietnia 2007 r. Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię.

W dniu 27 listopada 2006 r. Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii w sprawie tego wniosku.

W dniu 20 grudnia 2007 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko zgodnie z art. 251 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

II. CELE

Celem rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku jest przyczynienie się do obniżenia poziomów rtęci w środowisku przez zmniejszenie globalnej podaży rtęci metalicznej i utworzenie ram prawnych umożliwiających trwałe rozwiązanie problemu jej nadwyżek. Główne cele są następujące:

- zakaz wywozu rtęci metalicznej ze Wspólnoty,
- zagwarantowanie, że nadwyżka rtęci metalicznej pochodzącej z głównych źródeł nie dostanie się ponownie na rynek i zostanie bezpiecznie unieszkodliwiona,
- stworzenie konkretnych możliwości unieszkodliwiania rtęci metalicznej w obiektach przeznaczonych do tego celu.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

Przepisy ogólne

We wspólnym stanowisku uwzględniono w brzmieniu dosłownym, częściowo lub co do istoty pewną liczbę poprawek Parlamentu Europejskiego zgłoszonych w pierwszym czytaniu. W szczególności zawiera ono obszerną analizę potrzeby ewentualnego przyszłego rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia i wprowadza dodatkowe wymogi z zakresu bezpieczeństwa unieszkodliwiania rtęci metalicznej. Określa ono również szczegółowo podstawę prawną wniosku (art. 175 ust. 1 oraz art. 133 Traktatu w odniesieniu do art. 1 rozporządzenia, co nie jest zgodne z poprawkami 2 i 19), a także zawiera inne zmiany uściślające tekst i objaśniające stosowanie odnośnych przepisów prawa WE. W następującej poniżej części tekstu omówiono zmiany merytoryczne.

Zakaz wywozu rtęci — zakres stosowania i przegląd (art. 1 i 17)

Zakres zastosowania rozporządzenia i termin wprowadzenia zakazu wywozu rtęci określone w art. 1 odpowiadają początkowemu wnioskowi Komisji. Wspólne stanowisko jest częściowo zgodne z poprawkami 20, 50, 22, 33, 36, 1, 8, 9 i 14, ponieważ w art. 7 ust. 1 i 2 przewidziano przegląd, którego celem jest ewentualne przyszłe rozszerzenie zakresu stosowania o związki rtęci i wyroby zawierające rtęć, a także o włączenie do tego zakresu zakazu przywozu rtęci, związków rtęci i produktów zawierających rtęć. Poprawki 3, 4, 5 i 7 zostały uznane za zbędne i nie stanowią części wspólnego stanowiska.

Obowiązek unieszkodliwiania (art. 2)

Artykuł 2 przewiduje, że rtęć metaliczna pochodząca z trzech najważniejszych źródeł we Wspólnocie będzie unieszkodliwiana zgodnie z dyrektywą 2006/12/WE w sprawie odpadów.

Poprawki 24, 31 i 6 nie zostały przyjęte, ponieważ Rada nie uważa, aby zasadne było proponowane przyznanie pierwszeństwa jednej konkretnej możliwości składowania rtęci metalicznej.

Warunki unieszkodliwiania rtęci metalicznej (art. 3 i 4)

Artykuł 3 wspólnego stanowiska rozszerza zakres możliwości składowania rtęci metalicznej uznanej za odpady o składowanie w głębokich podziemnych formacjach skały zwięzłej. Rozszerzenie to obejmuje zarówno rozwiązanie tymczasowe, jak i trwałe. Artykuły 3 i 4 wprowadzają dodatkowe wymogi bezpieczeństwa składowania rtęci metalicznej i określają szczegółowo stosowanie do tego celu obowiązujących obecnie przepisów prawa WE.

Rada zgadza się z Komisją, że trwałe składowanie rtęci metalicznej może, pod pewnymi warunkami, być bezpieczną możliwością ostatecznego unieszkodliwiania i dlatego Rada nie uwzględniła poprawek 23, 25, 26, 11, 12 i 15. Będzie jednak prowadzony dalszy przegląd badań w zakresie bezpiecznych sposobów unieszkodliwiania rtęci metalicznej, zgodnie z art. 7 ust. 2.

Rada nie przyjęła poprawki 41, ponieważ wprowadza ona mniej rygorystyczne wymogi bezpieczeństwa odnośnie do składowania rtęci metalicznej. Zgodnie z art. 2 lit. g) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów składowanie odpadów przed unieszkodliwieniem przez okres krótszy niż jeden rok nie jest uznawane za składowanie odpadów. Dlatego nie ma zakazu tymczasowego magazynowania rtęci metalicznej w postaci płynnej jako odpadu przez okres nieprzekraczający jednego roku, w tym również w obiektach do produkcji chloru, które podlegają przepisom dyrektywy 96/61/WE (IPPC). Dyrektywa IPPC reguluje sprawy pozwoleń dla obiektów w kontekście ochrony środowiska, i nie jest środkiem wystarczającym, by zapewnić wymogi bezpieczeństwa w odniesieniu do składowania rtęci metalicznej.

Artykuł 4 ust. 3 jest częściowo spójny z poprawką 28, ponieważ jakkolwiek czynność ostatecznego unieszkodliwiania jest zgodnie z nim dozwolona dopiero po przyjęciu wymogów dla obiektów wyszczególnionych w art. 3 lit. a) i b) oraz kryteriów przyjmowania rtęci metalicznej zawartych w załącznikach I, II i III dyrektywy w sprawie składowania odpadów.

Sprawozdawczość i sankcje (art. 5 i 6)

Poprawki 47, 30, 32, 35, 37, 38, 39, 10, 13, 16 i 18 dotyczące: specjalnego funduszu na potrzeby składowania rtęci; rozszerzenia i zaostżenia obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich, przedsiębiorstw i Komisji; a także zwiększania świadomości w państwach członkowskich — nie zostały przyjęte, ponieważ Rada uważa, że proponowane wymogi są nieproporcjonalne i niepotrzebnie zwiększyłyby biurokrację.

Poprawki 34 i 17 dotyczące kar za naruszenia przepisów rozporządzenia zostały przyjęte w całości.

IV. WNIOSKI

Rada uważa, że wspólne stanowisko stanowi wyważony pakiet, który respektuje cele rozporządzenia. Rada spodziewa się konstruktywnej dyskusji z Parlamentem Europejskim z myślą o szybkim przyjęciu rozporządzenia.
